Pregaria.cat

Entrada

Si tornes a mi

“La resposta va ser aquesta: si tornes a Mi, et deixo tornar”

Jeremies 15,19

La resposta va ser aquesta

Ja feia dies que li pregaves. Les aigües de la tristesa havien arribar molt amunt, i cridaves per dintre esperant la seva resposta. Semblava que mai acabaria d’arribar.

Fins que aquella nit, en el silenci de tot, a poc a poc el teu esperit es va anar centrant en un punt concret més enllà de tot. Et deixes conduir per la força que et mou... i hi ha resposta.

Déu respon a la pregària.... no segons el ritme que nosaltres voldríem i fins esperem. El moment se’l reserva, així com la qualitat i fins la forma directa o mitjançant una mediació. Però realment quan Jesús va prometre que si preguem Ell escolta i respon, deia la veritat.

Quan? Com? De quina manera?... Ell ho sap. No importa, ja que sempre respon.

Si tornes a Mi

No es tracta de paraules ni menys de llàgrimes. Es tracta de tornar a Ell. Ningú ho pot fer per tu. Ell et mou, i ha de ser la teva llibertat la que faci el pas.

La decisió de tornar fins a cert punt li importa poc. Com al Pare del fill perdut en la misèria que va gastar tota l’herència, aquell Pare ni el va deixar que parlés el discurs que tant havia preparat sota les alzines. Tenia gana, feia dies que no menjava, i va revestir-la de belles i emocionants paraules. El Pare només volia una cosa: abraçar-lo més enllà de les raons.

I si tu, des de la realitat d’ara, et preguntessis sobre si et cal tornar a Ell, què et passaria? Deixa la vergonya, deixa el currículum, deixa els mil condicionaments que et lliguen; et resta encara un marge menut potser, però real de llibertat... el suficient per dir: torno.

Et deixo tornar

Mira, més clar no t’ho puc dir. La porta és oberta, els braços també, el cor es mou de pressa, ja no hi ha més a dir: *et deixo tornar.* Són unes paraules tan clares, senzilles i pures com l’aigua. No volia pas que marxessis, et vaig respectar com sempre, però quan tornis serà festa gran. T’havia perdut i et recuperaré.

Jesús Renau sj.